

Biblická hodina – 15.12.2022

Suspírium: „Aké je dobré a milé, keď sú bratia spolu! Tam udeľuje Hospodin požehnanie a život naveky.“ (Ž 133,1.3b) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 220: „Radosť zas máme, keď počúvame...“

Modlitba

Ďakujeme Ti, Pane vrúcnosti a vernosti v mene Pána Ježiša Krista, že Ty v každom čase prehovoríš a máš slovo k vlastným vyvoleným. Ty si ten, Kto bojuje i jednoduchými prostriedkami za vlastný ľud. Prosím, zabojuj aj za nás, aby sme skrze Tvojho Slova počuli to povzbudenie, ktoré nás privádza až k činom a skutkom pre a o Tvoj dom. Ty nebyvaš v chrámoch zhotovenými rukami (Sk 17,24) a Svoju slávu nedávaš inému (Iz 42,8), a predsa chceš, aby Tvoj ľud sa zhromažďoval, bol prítomný pred Tvojou tvárou a slúžil iba Tebe oddane, Veľkolepý Vládca a Záchranca našich životov. Prosíme, povstaň i teraz, aby skrze Tvojho Ducha Svätého a Slova, ktoré je na dnes pripravené pre nás, sme pocítili Tvoju starostlivosť a pochopili, čo znamená pre Teba miesto, kde Tvoj ľud stojí pred Tvojou tvárou. Daruj nám viac obety, viac lásky, viac súdržnosti v rodinách, v cirkevnom zbore, v pracovnom kolektíve, aby naše opravy boli Tebou vedené i vo vzťahoch. Stoj pri nás a daj nám to, čo najviac potrebujeme, Otec, Syn i Duch Svätý, trojjediný Bože náš. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Aggeusa 2.kapitola

„V druhom roku kráľa Dária, dvadsiateho prvého dňa siedmeho mesiaca zaznelo slovo Hospodina prostredníctvom proroka Aggea takto: „Spýtaj sa judského miestodržiteľa Zerubbábel, Šealtielovho syna, a veľkňaza Jošuu, Joadákovho syna, a ostatného ľudu: ‚Kto ostal medzi vami z tých, ktorí videli tento dom v jeho prvotnej sláve? A ako ho vidíte teraz? Či sa nezdá vašim očiam ako holé nič? Vzmuž sa však teraz, Zerubbábel,‘ znie výrok Hospodina! ‚Vzmuž sa, veľkňaz Jošua, syn Joadáka! Vzmuž sa, všetok ľud krajiny,‘ znie výrok Hospodina! ‚Pracujte, lebo ja som s vami,‘ znie výrok Hospodina zástupov: ‚Toto je zmluva, čo som uzavrel s vami pri vašom odchode z Egypta, že môj duch ostane medzi vami, nebojte sa!‘ Lebo takto hovorí Hospodin zástupov: ‚Bude to len o malú chvíľu a ja zatrasiem nebom a zemou, i morom a suchou zemou. Keď zatrasiem i všetkými národmi, prídu skvosty všetkých národov a naplním tento dom slávou,‘ hovorí Hospodin zástupov. ‚Moje je striebro, moje je zlato,‘ znie výrok Hospodina zástupov. ‚Budúca sláva tohto domu bude väčšia ako predchádzajúca,‘ hovorí Hospodin zástupov, ‚a na tomto mieste budem udeľovať pokoj,‘ znie výrok Hospodina zástupov.“ Dvadsiateho štvrtého dňa deviateho mesiaca, v druhom roku Dária, zaznelo slovo Hospodina prorokovi Aggeovi:

Takto hovorí Hospodin zástupov: „Vyžiadaš si od kňazov poučenie o takejto veci: ‚Keby niekto v záhybe svojho rúcha niesol posvätené mäso a záhybom svojho rúcha by sa dotkol chleba, niečoho vareného, vína, oleja alebo akéhokoľvek pokrmu, či to bude potom posvätené?‘“ Kňazi odpovedali: „Nie!“ Nato sa opýtal Aggeus: „Keby sa niekto poškvrnený mŕtvou dotkol toho všetkého, či to bude potom poškvrnené?“ Kňazi odpovedali: „Bude poškvrnené.“ Nato odpovedal Aggeus: „Takto je to aj s týmto ľudom a takto je to aj s týmto národom predom mnou,“ znie výrok Hospodina, „a takto je to aj s každým dielom ich rúk. Čokoľvek tam obetujú, je poškvrnené. Teraz však pozorujte, čo sa bude diať odo dneška a ďalej! Ako sa vám vodilo predtým, než bol položený kameň ku kameňu na Hospodinovom chráme? Ak niekto prišiel k hŕbe obilia o dvadsiatich mericiach, bolo ich len desať. Ak niekto prišiel k lisu nabrat' päťdesiat dieží, bolo ich len dvadsať. Bil som vás hrdzou a sneťou, krupobitím som bil prácu vašich rúk, ale ste sa neobrátili ku mne,“ znie výrok Hospodina. „Nože pozorujte odo dneška a ďalej, od dvadsiateho štvrtého dňa deviateho mesiaca, teda odo dňa, keď bol položený základ Hospodinovho chrámu, pozorujte: Či je ešte zrno v sýpke? Veď ani vinič, ani figovník, ani granátovník, ani oliva ešte nerodia! Odo dneška budem požehnávať.“ Potom, dvadsiateho štvrtého dňa toho istého mesiaca, zaznelo po druhý raz slovo Hospodina k Aggeovi takto: „Povedz judskému miestodržiteľovi Zerubbábelovi: ‚Ja zatrasím nebom i zemou, prevrátim kráľovské tróny, zničím silu pohanských kráľovstiev a prevrátim vozy aj ich jazdcov. Kone a ich jazdci sa zrútiť, každý padne na meč druhého. V ten deň,‘ znie výrok Hospodina zástupov, ‚vezmem Ťa, služobník môj Zerubbábel, Šealtielov syn,‘ znie výrok Hospodina, ‚a urobím Ťa pečatným prsteňom, lebo som si teba vyvolil.‘ znie výrok Hospodina zástupov.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Aggeovo meno (jeho význam: slávnostný a sviatočný) sa zhodovalo s udalosťami po babylonskom zajatí, ktoré sú známe predovšetkým z knihy Ezdráša: po tom, čo perzský kráľ Kýros prepustil Židov z Babylonu, dal im povolenie na prestavbu ich chrámu. S výstavbou sa začalo, no pre ekonomické pomery a nepriateľské vzťahy s okolitými národmi uviazlo. Vtedy sa objavili proroci Zachariáš a Aggeus a svojimi kázňami sa snažili nalíť novú silu do staviteľov a pokarhať slabých židovských vodcov: miestodržiteľa Zerubbábela a veľkňaza Jošua.

V porovnaní so spomienkou na slávnosť minulosti súčasnosť nie raz bledne a stáva sa zatienenou. Tým ľuďom, ktorí stavajú chrám, dáva prorok veľmi trpké proroctvo: Kto videl slávu predchádzajúceho chrámu? Možno boli niektorí z nich, ktorí videli Šalamúnov chrám. Keď ctihodní starší začali blúzniť o tom, aký bol pôvodný chrám, preniklo to do srdca vodcov a ľudu. Počúvali s napätou pozornosťou, neodmietli to. V srdciach sa nahromadila trpkosť: „No, ten súčasný,

ktorý budujeme, nie je taký, aký by mal byť." A aj prorok to takmer potvrdzuje, lebo hovorí: „Sú takí, ktorí videli slávu prvého chrámu." Môže sa za tým skrývať sláva tohto chrámu. Môže byť prorok takýto kaziteľ sviatočného obradu? Takáto deprimujúca správa od starších? To všetko na sviatku vďakyvzdania a radosti, keď si pripomenuli, že Boh vyviedol svoj ľud z Egypta, z domu otroctva.

Drahí bratia! Aby sme mohli ísť ďalej, musíme čeliť realite. Nemôžete poprieť, čo sa stalo, ale musíte tým prebudiť súčasnú generáciu. Božie Slovo učí, že to, čo si neuvedomujeme, existuje. Prorok hovorí: „Nie je to tak, ako by malo byť.“ Ale Pán tu nekončí, ale znie jeho prísľub: Ja som s vami. Rozhliadate sa okolo seba, aby ste videli Boha ide pred nami. Pomáha nám, vodcom a všetkým ľuďom. Konfrontácia nie je pesimizmus, ale samotná pozitivita, pretože Boh stojí na našej strane. Raz vyviedol svoj ľud z Egypta, nedávno im pomohol domov z Babylonu a tento Pán prichádza i v čase budovania chrámu.

Slovo Božie k Zerubbabelovi a veľkňazovi Jošua je otvorená reč. Miestodržiteľ a veľkňaz: vodcovia nie sú na mieste. Slovo zmluvy: Egypt, Babylon je na mieste. Vzmužnosť a odvaha chýba. Ten Hospodin, ktorý bol, jestvuje a bude konať, koná a bude konať v prospech svojho ľudu. Pán Boh, ktorému patrí všetko, nás povzbudzuje takto: *Vzmuž sa, všetok ľud krajiny, znie výrok Hospodina! Pracujte, lebo ja som s vami, (4. verš)* Vyzdvihnutie nečinnosti vodcov i celého ľudu je podčiarknutá v Slove Božom. Odvaha a činnosť kresťanov je dôležitá i v tomto svete. Odvaha, ktorá nepramení z človeka, ale je to sila Božia, dar, ktorým môžem slúžiť. Boh vyzýva vlastných činnosti. Nedá sa len pozeráť do nekonečna na to, čo je, ale treba priložiť ruku k dielu. Pridať sa. Pripojiť sa. Doložiť. Prihodiť. Šprtnúť. Častokrát chýba to málo. Častokrát chýbaš práve ty, aby to bolo dokonalé, drahý brat. Častokrát chýbam práve ja, aby to bolo ucelené. Častokrát chýbame my všetci, aby sa pohli ľady. Kde sme? Prečo sem mimo? Vzmužme sa! Lebo práve to nám unikne, to Boh pripravil vlastným. O to budeme ukrátení, čo skrze Boha je a bude: nádhera domu. Boh naplní svojou prítomnosťou chrám Boží. Naplnenie chrámu Božím Slovom. Naplnenie chrámu samotným Hospodinom. Naplnenie. Chceme vidieť krásu chrámu, musí bdiť pred Hospodinom. Chceme vidieť nádheru chrámu, musíme zmlknúť pred Pánom. Pracovať na Božom chráme pre JEHO nádheru. Na slávu Božiu činiť. Len na slávu Božiu.

O to bolestivejšie je však, keď nastanú ťažkosti, lebo svoju prítomnosť prisľúbený Hospodin vyskúša vieru vlastných. Chrám sa stavia, ale... Prichádzajú ľudské výhovorky: Zlato a striebro. Niet ich dostatok. Kto to zaručí. Boh za všetko ručí. Jemu patrí všetko. Vzťahy s okolitými národmi sú napäté, ale Boh zaslubuje: „Národy, s ktorými ste teraz za zle, budú sa predomnou sa klaňať.“ Nikto nebude chýbať v Jeho chráme.

Najväčšia ťažkosť sú však poškvrené dary. Boží ľud prichádza pred Hospodina ako nečistý. Čistota pol zdravia. Na tomto mieste musí byť každý čistý. Prorok

žiada o vysvetlenie nielen ľud, ale aj kňazstvo. Slová kňaza uisťujú i proroka i Boží ľud, že prorok zvestuje pravdu. Čokoľvek človek obetuje, je nečisté, ak jeho prístup je zlý.

Prorok Aggeus chce, aby tento ľud si skutočne uvedomil: Ste chudobní, ale stavať Boží chrám sa dá len čistotou. Prorok jasne hovorí: Takto nie! Je to svätá služba. Stavať chrám Boží nie je postaviť budovu, ale predovšetkým posvätiť svoje srdce Kristovi. Boží chrám nie je len stavba, ktorá má mať určitý účel. Ten, kto stavia v mene Božom, nemôže byť nečistý. Každý nemôže stavať Boží chrám! Pracovať treba najprv na sebe, aby sme mohli vykonávať Božie cesty. Aj málo stačí k úspechu. Aj málo bude veľa tam, kde to bude mať čistý a úctyhodný prístup k veciam Božím. Ak vy máte nečisté praktiky, tento chrám nikdy nebude stáť. Boh je s Vami, ale len čistý úmysel, vážený prístup a to málo, čo máte, vie Boh požehnať. Minulosť, veľkoleposť minulosti Vás neochráni, Vašou úlohou je stavať teraz a tu, na tomto mieste, choďte a konajte. Súčasné úlohy treba zariadiť spolu s Hospodinom.

Drahí bratia a milé sestry! Cirkevné spoločenstvo musí hrať vždy s čistými kartami. Tam, kde sú pod koberec zametané problémy, a to nečistota srdca, hriechy a pocity vlastných, tam raz všetko vyjde na povrch. Ten, kto stavia Boží chrám musí sa očistiť. Musí konať kajúcne. Obstať pred Bohom a v Jeho veciach je ťažké, ale bez očistenia to nepôjde. Pracujte, ale... – hovorí prorok. Pracujte, ale svoje hriechy a prevínia vyznajte. Netreba počítať vlastné prostriedky: peniaze, obilie, a všetko, čo je potrebné ku stavbe chrámu, ale treba to robiť poctivo a čisto. Áno, príde obdobie, kedy na chrám Boží budú oferovať zlato a striebro okolité národy, lebo všetko je Pánove, teda nie na našom bankovom účte a v pokladničke sú prístupné peniaze na stavbu. Áno, príde obdobie, keď Boží Duch zaveje a Jeruzalem bude miestom pre národy a národnosti. Budú mať vlastné Turíce národy.

Božie požehnanie je pripravené pre Vás, ale Vaše srdce musí hriať pre Hospodina a Jeho veci, a to nie samoučelným spôsobom, ba naopak obrátením sa len k Nemu, nehľadiac do vábivej minulosti, ale čisto a priamo konať, pracovať na tom, čo nám Boh sám prisľúbil. Boh je s Vami. Aj v tom malom, v najmenšom budte verní Hospodinovi. Boh bude stavať. Boh bude s Vami. Boh stojí na Vašej strane. Boh je najväčší prostriedok, Ktorý potrebujete, aby ste videli slávu Hospodinovu. Kde nikdy niet pokoja, tam existuje miesto, kde srdce sa upokojí, to je Jeho prítomnosť. POKOJ – cieľ Izraelskej zbožnosti. Boží pokoj je Hospodinovým požehnaním. SALOM od Hospodina. On dokáže viesť aj zdanlivo bezvýznamné línie k slávnej budúcnosti a svojim vyvoleným dáva hmatateľné požehnanie, aby videli to, čo už dávno dostali, ak budú konať podľa pravidiel Hospodinových.

Ešte málo času... Proroci, hlavne Aggeus a Zachariáš, vedeli prečo treba stavať Boží chrám. Príde čas, a to novozákonná doba. Títo proroci zapadajú do nášho

adventného času, lebo vidia, Kto prichádza. Nový Zerubbábel bude poslušný a slúži celému ľudu. V ňom nachádzame ten pokoj a to požehnanie, ktoré precitujeme v spoločenstve Božom. V ňom sme chránení a očistení od vlastných neduhov. V ňom máme odpustené všetky hriechy a práve preto môžeme spievať otvorene: „Príď už teda, Pane milý! Príď, vrúcne Ťa čakáme, veď nad Tvoj príchod spanilý nič sladšie tu nemáme! Príď a veď nás cestou rovnou pred nový Jeruzalem – a v ňom svojou láskou hojnou daj nám slávy diadém.“ (Chválospev č. 358. 3. verš)

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 6. kapitola 47-49.veršov

„Komu sa podobá ten, kto prichádza ku mne, počúva moje slová a plní ich? Ukážem vám: Podobá sa človeku, ktorý staval dom. Kopal hlboko a základy položil na skale. Keď prišla povodeň, privalila sa rieka na ten dom, ale nebola schopná ním otriasť, lebo bol dobre postavený. Kto však moje slová počúva a neplní ich, podobá sa človeku, ktorý postavil dom na zemi bez základov. Keď sa naň privalila rieka, zrútil sa a zostalo z neho iba veľké rumovisko.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Ježiš znova otázkou sa obracia k vlastným poslucháčom. Kým evanjelista Matúš (Mt 7,24-27) hovorí o dome postavenom na skale a piesku podľa palestínskeho spôsobu stavby domov; Lukáš má ohľad na stavbu rímskych domov, a to so základom, a následne hovorí o dome postavenom bez toho; to však neznamená, že by nemohol poznať spôsob stavania domov v Palestíne, ale že pozornosť svojich poslucháčov nerozptyľoval nezvyčajnými a nepodstatnými prvkami. ***Ten, kto počúva a koná.***

Na konci kázania na hore Ježiš obracia svoju pozornosť k poslednému súdu. Podľa podobenstva je dom postavený a chvíľu stojí, bez ohľadu na to, ako je postavený. Ale dar, ktorý prichádza z hora, nám presne určí, či to bolo postavené dobre alebo zle. Ježiš začal svoje dielo vyhlásením milostivého roku Pána, jeho kázeň na hore bola plná blahoslavenstiev. Vyhlasoval, že Boh čaká so svojim súdom. Na záver kázne však varuje, že to čakanie netrvá navždy. Čo z toho vyplýva? V prvom rade sa na to treba pripraviť. Ježišovi súčasníci dychtivo uvažovali o príchode Božieho kráľovstva: túžili po budúcnosti zo súčasného sveta. Ježišovo podobenstvo hovorí, že keď uvažujeme o budúcom súde, dom musí byť už od začiatku dobre postavený. Jeho súčasníci hľadeli na záchranu zo súčasnosti. Ježiš obracia našu pozornosť od spasenia k prítomnosti. Tí, ktorí dúfajú, že svet príde, musia zaujať svoje miesto už tu, v tomto svete. Ďalším záverom je, že Ježiš hovorí o svojom slove, keď požaduje správnu stavbu domu. Židovskí rabíni tiež použilo analógiu stavby domu, ale sa uplatňovalo tak, že ten, kto sa učí a zachováva zákon, stavia dobrý dom. Rabínovi ani nenapadlo považovať jeho prejav za taký základ. Ježiš hovorí o slove vlastnom ako o Božom

Slove. Jeho reč je viac ako zákon. Hlása a vyučuje lásku Otca, a tak buduje každodennú lásku voči Pánovi a blíznym. Z toho vyplýva tretie a hlavné poslanstvo podobenstva: na Božom súde obstoí len ten, kto nielen počúva príkaz Ježišovej lásky, ale ho aj zachováva. Podobenstvo nestotožňuje Ježišovu reč so skalou. Veď v oboch prípadoch ide o poslucháčov jeho prejavu. Rozdiel medzi nimi nie je v počúvaní slova, ale v jeho dodržiavaní. Počúvanie Ježišovho slova a konanie podľa neho tvorí základ, na ktorom cirkev určite má stať. Poslaním učeníkov a cirkvi je hlásať evanjelium, ale pred Bohom obstoí len vtedy, ak plní aj veľké prikázanie lásky. (viď. Jn 13,34)

Evanjelium lásky Kristovej je potrebné konať. Boh vo svojom synovi naplnil zákon. Od nás požaduje konať, činiť, robiť, vykonávať, teda aktivizovať sa v činnosti na palube, ktorá sa volá cirkev. Plním evanjelium života? Som naplnený / naplnená Božím Slovom, ale moje skutky sú v rozpore so slovami, ktoré Kristus mne zveril? Kto ma uši, ten počuje, a kto má nohy, ruky, dlane, a hlavne srdcia otvorené Pánovi, plní Slová Kristove. Ježišove slová uviesť do pohybu, je aktívne kresťanstvo, nie nariekanie, nie bedákanie ako sa to nedá, ale aktívne, zapalujúce, Duchom Svätým vedené poslanstvo.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Lebo ako v jednom tele máme mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak sme mnohí jedno telo v Kristovi, ale jednotlivo sme si navzájom údmi.“ (R 12,4-5) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 235: „Zostane navždy Slovo Božie...“

Helena Kohoutová: Adventní prosba

Bože, sestup na náš práh, nenech lid svůj v temnotách,
ať nám srdce zahřeje víra, láska, naděje.

Ať je každý zasažen znovu evangeliem,
pro něž chce nám zbystřit sluch v slovech Písma skrytý Duch.

Dej, abychom společně chválili tě srdečně,
z víry v lásce žili dál, jak to Kristus přikázal.